

PARCA

L'ESCOLA

LA PRIMERA ESCOLA

La primera escola no és el lloc on hi ha lletres i nombres sinó una finestra oberta al món on s'aprèn a estar en contacte amb altres persones diferents. L'escola resulta, a vegades, un conflicte pel nen. Ell surt d'un medi familiar més o menys segur i entro en un altre desconegut, temible i insegur on els locals són grans i els espais nombrosos. S'hi troba amb uns infants i amb una persona gran totalment desconeguts per a ell:

Es una etapa extremadament rica on és manifesten les personalitats infantils on és descobrixen les aptituds i el caràcter d'els nens.

L'escola ha de respondre sobre tot a la primera necessitat de l'infant d'aquesta edat: la necessitat de seguretat. Cal alliberar l'infant amb un ensenyament que sigui capaç de preparar-lo perquè arribi tan lluny com les seves facultats li permetin.

La vida canvia constantment i les solucions de l'escola d'ahir ja no són del tot aplicables a l'escola d'avui.

Cal intentar que l'escola maternal sigui una mica la continuació de l'ambient de casa. Seran necessàries unes normes, però són pre procurant respectar al màxim la llibertat del nen.

El nen petit fa guixots, rodons, dibuixos que per a ell toten un valor immens i cal respectar-los-hi.

Uns nens dibuixen molt, d'altres prefereixen el color; uns se la passen bé ratallant, altres fan castells i juguen amb plastilina perquè això els dona una gran possibilitat de crear. Cal aprendre cançons, petits poemes que els ajuden a exercitar la memòria; representar rondalles i jugar en conjunt perquè s'adonin de la necessitat de l'amic i que veguin que no estan sols en aquest món en una època on què es creuen el centre del món.

I cantant i jugant i brollant-se, pintant i fent rodons adquireixen un domini d'ells mateixos; això els dona seguretat per començar a fer les primeres lletres, interpretar els seus dibuixos i saber conviure amb qui els envolta.

Mª Teresa Gómez
